

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
la America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un sir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Nădejde și încredere

— Gânduri și povețe bune în pragul noului an —

De NICOLAE SECĂȘANU

Stăm în fața unui an nou. Sufletele ne sunt pline de amărăciune pentru ceea ce-am patimit și mai patimim încă. Sfintele sărbători ale Nașterii Domnului n'au fost vesele și fericite ca alte dați. Ce-i drept, colăceii și olișoara de varză cu afumături nu ni-au lipsit, însă a lipsit hodina gândului și liniștea sufletească. Bucatele de sărbători au fost amare, căci grija zilei de mâine se lasă ca o povară cumplită peste inimile noastre. Această povară o știm și o simțim cu toții, și săteni și orașeni deopotrivă. *El criza economică*, simțită de lumea întreagă, nu numai de țara noastră.

Acum, când anul vechiu pleacă pe cărarea fără întoarcere a veșniciei și ne bate la ușă anul tinăr, gândurile noastre sunt par'că și mai povarnice, mai apăsătoare. Necazurile și greutateile peste cari am trecut, ușor ar fi să le uităm și să le punem cruce la capătăi, dacă am putea să știm, că prin ceea ce-am tras și am patimit până acuma suntem plătiți de ele și că pe cerul înnourat al viitorului ar licări măcar o rază de mai bine. Nu este întunecat, nu este noapte, oricât de lungă și de fioroasă, pe care să n'o uiti când se deschide geana răsăritului și se ivesc razele aducătoare de nădejdi nouă.

Așa suntem noi acuma, oamenii din țara asta și din toată lumea: *la cumpăna dintre trecut și viitor*. Ochii ne sunt împăinjenți de noaptea neagră, cumplită, și zorile luminei încă nici nu mijesc, nu se arată de nicăieri.

Fi-va mai bine, sau fi-va și mai rău mai cu povară, de cum a fost în zodia de toată lumea blestemată a anului 1931? Mare întrebare și greu răspuns!

A face prorocii într'un fel sau altul, trece peste puterile omenesci, căci ochii trupului de lut nu pot răzbate prin porțile de aramă ale viitorului. Orugurile sunt încuiate pentru vederea și pătrunderea pământurilor. Noi știm numai ceea ce sunt în urma și împrejurul nostru. Ceea ce ne așteaptă, ceea ce se ascund în negura viitorului, sunt în puterea și în cunoașterea lui Dumnezeu.

Însă oricât de nepătrunsă este noaptea care ne învăluie în preajma

noului an, bunul ziditor al cerului și al pământului a sadit în firea noastră omească un dar minunat, o neprețuită însușire care se numește *nădejde*. Cu această mare comoară a sufletelor noastre ne alintăm copilăria și'n colibe și'n palate; cu nădejdea înfrângem toate piedecile și greutateile de tot felul cari ne brăzdează anii barbației. Și tot ea într'aurește în duioșie anii porniți spre apunere ai moșnegilor. Căci omul, în sufletul căruia nu este loc pentru încolțirea nădejdi, nu se mai poate numi viu ci stăfie rătacitoare și deșartă. A nu avea nădejde înseamnă a te cobori în groapa cu zile și a te cufunda în deșertăciune și pierzare. Fără nădejde s'ar mai găsi plugar pe întinsul pământului, care să-și golească jitnițele sale și să arunce sămânța pradă pământului și viroagelor scormonite? S'ar găsi muncitor care să-și mai supună brațele sale sudorii și să-și mai iudoaie mijlocul său în urma coasei și a sapei? Ar mai fi cu putință vre-un strop de viață, vre-o năzuință nouă, pe coaja acestui pământ i plin de polomida, de spini și de nădejde?

» *Cu nădejdea trăiești, cu nădejdea și mori* — spune adâncă înțelepciune a proverbelor noastre strămoșești.

Deci, oricât ar fi de involburată inima noastră în aceste timpuri grele, oricât ne-ar apăsa greutatea traiului și nesiguranța zilei de mâine, glasul firii noastre nu ne lasă orfani, nu ne părăsește, ci aprinde făclie nouă și'n sufletele ceea mai turburate, zicându-ne:

— Sperează omule, sperează! N'ai trecut tu prin cumpliri și mai mari decât ceea de acuma? N'ai săcut de-atâteaori cuprins de slăbiciuni și de beteșuguri? N'ai fost și'n primejdii de moarte, fie ca le-ai cunoscut fie că le-ai văzut numai după ce ai scăpat de ghiara lor? Așa de curând ai uitat tranșeele marelui război? Ai uitat suferințele și durerile cari au brăzdat atunci lumea? N'ai fi fost fericit atunci, să nu vezi decât o singură dată la zi coaja de pâine sau de mălai, numai să fi departe de bubuitul tunurilor și de șuierăturile mitralierelor? Oare atunci

n'ai crezut că va veni odată și capătul tuturor acelor grozavii prin cari ai trecut? Nu se învrăstează această lume cu furtuni și zile înșorite, cu geruri turbate și primăveri luminoase? Crezi că bunul Dumnezeu a schimbat de azi pe mâine veșnicile rânduieli ale înțelepciunii sale și a părăsit lumea pentru totdeauna în genunea răutăților și a negurilor? Unde-i păgânul care să creadă și să grăiască această înspăimântătoare hulă?

În fața noului an, în cumpăna dintre o zodie și cealaltă, gândul nostru nu trebuie să se aplece spre cei ce nu au speranță „Puțin credinciosule, de ce te îndoiești?” ne strigă peste veacuri sfânta învățătură creștinească! Nici greutatea cari ne impresoară acum, nici criza care ține în ghiarale ei toate păturile omenesci și toate colțurile pământului, n'are să fie fără sfârșit. Încă nu este cunoscută marea, nici oceanul care să fie veșnic biciuit de valuri și de uragane! Oare n'a fost pus la încercare și Petru Apostolul când i-s'a rânduit să umble pe furtunoasele valuri ale Tiberiadei? Și nu veghia asupra lui ochiul părintesc și îngrijorat al Domnului și Învățătorului său?

Nici noi nu vom pieri în valurile turburate și apăsătoare ale vremurilor prin cari trecem. Domnul și Învățătorul nostru ne poartă și nouă de grijă ca lui Petru. Numai nădejde și încredere să avem.

Nădejdea la Dumnezeu și încredere în soarta noastră cea bună și'n puterile ce ni s'au hărăzit tot dela cel Preaînalt!

La an nou, nădejde bună!

Germania vrea să înșele lumea?

Germanii se tot plâng că ei nu mai pot plăti datoriile către celelalte țări, pentru că au mulți șomeri și afacerile merg prost. De aceea s'a și trimis o comisie de învățați să studieze cu deamăruntul starea bănească a Germaniei. Mai mare a fost mirarea acestora când au constatat că Germania stă destul de bine, ba dintr'un punct de vedere mai bine decât toate țările din Europa. S'a văzut anume că din afacerile sale comerciale — cumpărări și vânzări — Germania a ieșit cu un câștig de un miliard și jumătate mărci aur, iar în bani de ai noștri nu mai puțin de cât 60 de miliarde lei. Așa încât se întrebă oamenii că Germania vrea să mințescă lumea?

La răspântia alor doi ani

Ne aflăm din nou la răspântia alor doi ani, unul trăit, altul cu straiță bine închisă și astupată, nelăsându-ne să ne uităm în aceea straiță, care, Dumnezeu știe, ce ascunde pentru noi. Fiecare dintre noi stăm cu răsufările oprite înaintea tinărului an nou, care multe făgăduiește, dar de care avem o teamă nemărturisită și nelămurită.

Și privind cu o anumită teamă la acest tinăr care, începând cu ziua de 1 Ianuarie, ne iea în primire ca să ne conducă te miri cum și pe unde, îmi vin în minte cuvintele Domnului, dela prorocul Isaia 43, 1, 2: *»Nu te teme, că te-am mântuit pe tine, chematu-te-am pe numele tău, al meu ești tu. Și de vei trece prin apă, cu tine sunt, și râurile nu te vor acoperi; și de vei trece prin foc, nu te vei arde, flacăra nu te va arde pe tine«.*

Ce ni-ar și putea veni în minte, nouă creștinilor, altceva, cu astfel de ocazie? Că doar vedem cu toții, cece privim lumea cu ochi de oameni mari, că viața unui om, sau chiar a unei familii întregi, nimic nu este, mai puțin par'că decât a unei muște sau a unei alte vietăți neînsemnate.

De aceea e bine ca, în clipita de trecere a vechiului și de regulă mult hulitului an și în pragul anului nou, trei întrebări să ne punem:

Cum ne-am folosit de harul lui Dumnezeu?

Dragostea lui Dumnezeu umbritu-ne-a?

Pronia cerească petrecutu-ne-a?

1. Anul trecut folositu-te-ai de harul lui Dumnezeu? Conlucrat-ai cu el? Supusu-te-ai legilor lui Dumnezeu? Lăsat-ai ca el să te formeze și să te lucreze? Ori doar te-ai lăsat purtat de valurile mării și ale vânturilor, și inima și sufletul tău s'a făcut sălaş satanei? Ținut-ai poruncile dumnezeiești și bisericiești? Ia-le pe rând toate aceste 15 porunci și răspunde cu inima deschisă la una fiecare! Dar răspunde cinstit și drept, nu ascunde nimica! Mai ales însă te întreabă, cum te-ai purtat față de biserică ta? Ținut-ai la ea? Recunoscut-o-ai de mamă și povățuitoare? Dacă a fost de lipsă, ajutat-o-ai? Nu cumva ți-ai arătat răceala și nepăsarea față de ea Duminecă de Duminecă, sărbătoare de sărbătoare și zi de zi? Răspunde cinstit!!!

2. Observat-ai câte ți-a făcut Domnul cu dragostea lui cea nemărginit de mare, trupește și sufletește? Băgat-ai de seamă câte daruri ți-a dat? Câte păcate și fărădelegi nu ți le-a socotit ba, mi-se pare, și le-a chiar uitat? Cât de iertător a fost? Și oare tu cum te-ai purtat față de ai tăi și de semenii tăi? Ajutatu-i-ai când a fost de lipsă? Iertatu-le-ai greșelile? Nu cumva ai fost un înțepător al urei și al zizaniei, un vătămător și stricător al dreptății, un sporitor al amarului și al nelătelegerii, un făcător de ne dreptate? Făcut-ai cuiva vreun bine în cursul anului trecut? Ori doar,

așezate toate faptele tale în cumpăna dreptății, te trezești numai cu dureri pricinuite altora? Dumnezeu tău pe pământ s'a arătat și cu oamenii a petrecut și pentru a noastră mântuire a suferit, iar tu un an de zile n'ai fost în stare să faci nimă-nui nici un bine, nici familiei, nici prietenilor, nici bisericii tale? Nu cumva ai fost prea legat de glie și de bani? Nu cumva banul ți-a fost Dumnezeu, și pântecelul raiul? Răspunde drept!!!

3. Și oare pronia cerească, — fără de care nu cadă nici un păr de pe capul nostru, care nu arată numai stelelor căile lor, ci ne conduce pe toți, asemenea unui stâlp de foc, în pustiuul acestei vieți, — fostu-ți-a totdeauna stea călăuzitoare și mângâitoare în bucuriile și întristările anului trecut? Ori doar te-a copleșit durerea și te-a învăluit desnădejdea, așa că Ingerul păzitor a trebuit să te părăsească, luându-te în primire Ingerul satanei? Răspunde cum îți dictează inima!!!

Aceste întrebări apoi pune-le și pentru anul viitor, întorcându-le ori întocmindu-le dupăcum trebuie, și vei fi cu siguranță un om de ispravă în anul ce vine. Căci bine să iei seama, celce-și pune întrebările de mai înainte chiar serios și răspunde la ele cum l-am rugat, adevărat cinstit, drept și cum îi dictează inima, acela, dacă a făcut rele, trebuie să se întoarcă dela păcatele sale, iar dacă a făcut bine, trebuie să se desăvârșească.

E datina să ne dorim, la anul nou, an nou fericit.

Știți ce este fericirea? Bucuria, veselie sufletului. Fericit e omul care este sufletește vesel. Unii au bani, nume, măriri, cinste, isbândă, veselie și plăcere, cu toate acestea însă nu au fericire adevărată, pentru că sufletește sunt pururea triști și îngândurați. Ce le lipsește? Harul și dragostea lui Dumnezeu, precum și pronia cerească de conducătoare. Să conlucrezi, drag cetitor, cu aceste trei, anul viitor, de așa, ca la sfârșitul anului să poți răspunde cu bine tuturor întrebărilor puse de mine anul acesta.

Mai ales însă nu uita a-ți pune toată încrederea ta în Domnul, care-ți zice, prin prorocul său Isaia: *»Nu te teme, că te-am mântuit pe tine, chematu-te-am pe numele tău, al meu ești tu. Și de vei trece prin apă, cu tine sunt, și râurile nu te vor acoperi; și de vei trece prin foc, nu te vei arde, flacăra nu te va arde pe tine«.*

Părintele Iuliu

Reprezentarea teatrală a Reuniunii Meseriașilor și Comercianților români din Blaj

A doua zi de Crăciun seara am avut plăcerea să asist la producțiunea teatrală a tinerilor meseriași și comercianți din localitate, ținută în sala festivă a hotelului „Univers“.

De multă vreme nu s'a văzut la noi un spectacol așa de bine reușit din toate punctele de vedere. Cu toată criza neînduplecată ce stăpânește și aici ca pretutindeni, lumea dornică de distracție sufletească s'a adunat în număr mare la această producțiune, umplând sala până la ultimul loc de stat.

S'a jucat piesa „Apostolii“ comedie în 3 acte, de d. Liviu Rebreanu.

Alegerea piesei a fost cât se poate de nimerită. Autorul, — de origine ardelean — unul dintre cei mai de seamă scriitori ai zilelor de azi, zbiciuește moravurile unor frați „de dincolo“, cari au venit la noi în Ardeal, după unire, ca să facă pe „apostolii“ unificării sufletești a tuturor fraților de acelaș neam, însă de fapt nu sunt decât niște șarlatani, mincinoși și oameni fără căpătâi, cari prin învârteli istețe, prin legături imorale au reușit să-și câștige o situație oarecare, o slujbă, deunde apoi să-și poată duce la îndeplinire ținta lor: de a-și asigura un trai comod, fără griji, de a se vâri într'o familie de frunte, în care n'ar fi vrednic să între decât doar ca om de serviciu, iar în urma acestei legături de a preveni apoi ca „șef“ politic, ca pe urmă să se aleagă deputat și să se înalțe cu timpul, vezi Doamne, până la treapta de ministru.

Acestor fel de indivizi în vechiul Regat i-se zice „lichse“. Pe aceștia îi dezvăluie autorul în toată goliciunea lor sufletească, arătându-ne caracterul lor mârșav, intrigăriile lor imorale, minciunile și prefăcătoriile lor, îndrăzneala cu care, înșelând buna credință a oamenilor de omenie, cearcă să se infigă în societatea acestora, pentru a-i exploata la urmă.

Fondul piesei este deci moralizator, având ca țintă zbiciuirea moravurilor și apucăturilor păcătoase, pe cari nu le lasă să triumfe asupra cinstei, omeniei și dreptății, virtuți cari la sfârșit ies biruitoare, căci falșii „apostoli“ sunt demascați și isgoniți din locurile câștigate pe nedrept.

Rolurile au fost cât se poate de bine interpretate de tinerii diletanți, dintre cari unii au câștigat și în trecut laude pentru jocul lor iscusit.

A stărnit mult haz, prin jocul atât de

Orașul chinezesc Hankou

În legătură cu războiul chinez-japonez dăm aici chipul orașului Hankou sau Han-kou, ceea ce pe românește înseamnă gura râului Han. Acest oraș este unul dintre cele mai însemnate porturi ale Chinei, având cam un milion și jumătate locuitori. Acest oraș a fost necunoscut europenilor până în 1858. Este vestit pentru târgul său de ceai, mătasă și unt de lemn. Europeanii aduc de acolo foarte mult ceai, iară chinezii cumpără dela europeni petrol, zahăr și stofe de lână. Acest oraș avea pe vremuri peste 8 milioane locuitori, astăzi n'are decât a cincina parte, fiindcă în revoluțiile trecute a pierdut grozav de mulți oameni.

Crăciunul la Blaj

natural și expresiv, dl. Ilie Stroia în rolul unui avocat de legea veche, om de treabă, ardelean de baștină, fruntaș în societate care deși n'a făcut nici când politician, la urmă, supunându-se voinței energice a soției sale, foarte bine interpretată de doamna Ana Pușcașiu, se lasă convins să candideze ca senator.

Au fost bine reușiți în rolurile lor dnii Mihai Stoiță, Ioan Moldovan, Ioan Voicu și Iustin Moldovan, precum și doarele V. Aldea și M. Chicidean. Ceilalți au complectat deasemenea în chip norocos desfășurarea piesei, mulțumind pe deplin publicul.

Un cuvânt de specială laudă se cuvine dlui Augustin Gruția, care a condus repetițiile diletanților ca vechiu și priceput jucător de teatru și a fost directorul de scenă, adică acela care a pus în mișcare comedia.

Felicităm pe dl. președinte al Reuniunii meseriașilor și comercianților, profesorul Dr. Coriolan Suciu, pentru iscusita organizare a acestei reprezentări reușite și dorim prosperare Reuniunii, pe care cu atâta zel și abnegație o conduce.

După producțiune tineretul s'a infiripat la joc, în sunetele de vioară a vestitului taraf de lăutari dela Blaj, până către zori de zi!

Correspondent

Reducerea chirilor. Dl. C. Hamangiu ministrul justiției a depus în discuția Camerei un proiect de lege prin care proprietarii de case sunt siliți a reduce suma chiriei cu 20 la sută. Orice contract se consideră nimicit la 23 Aprilie indiferent pe câți ani a fost făcut. Chiriașul trebuie să anunțe proprietarul cu două luni înainte că cere reducerea de 20 la sută dupăcum sună legea. Dacă proprietarul până la 20 Aprilie nu spune chiriașului că îi face reducerea prevăzută în lege, contractul e stricat și nu mai are valoare. Dacă din contră proprietarul primește să facă reducerea, atunci contractul are valoare și pe mai departe.

În ajun

Orășelul cu biserici și cu școli multe dela îmbinarea Târnavelor e potolit și tăcut, ca de obicei înaintea marilor sărbători. Furnicarul de școlari a plecat de câteva zile la vetrele părințești și străzile sunt adormite și pustii. În schimb azi e măturile în Blaj. Însă, de când s'a mutat piața din oraș, târgul se desfășoară sub clinul vechiului „alei” și adunătura e mică și fără vlagă, ca o mână de albine oboșite. Oamenii n'au bani și n'au nici ce vinde. Glogoveșenii mai scribură lângă câte-un dric amărit de hacuri, ori Săsoicile din Mănărade lângă un șomăltoc două de struguri, sbârșiți și uscați.

Îmi port ochii cu jale peste șătrile fără cumpărători și era să uit că astăzi e ziua Sfântului Ajun.

Aceeaș pustietate și pe la prăvălii. Nu intră și nu iese aproape nimeni. Orașenii au și ei frunțile neguroase ca și târğașii de prin sate, cari au venit la oraș mai mult din obicei decât cu treabă. Domnilor rari pe cari îi vezi, trec cu capetele în pământ și cu gulerele ridicate.

Se apropie ora 12 și aud că funcționarii, profesorii, preoții încep a pierde nădejdea să capete, nici azi, nici un ban de salariu. Și nu sunt plătiți de trei luni, ba preoții chiar de șase...

Greu Crăciun are să fie de astădată!

Mă apropiu cu mare povară în suflet de librărie și-mi pipăi cu durere portmoneul în buzunar. Gol pușcă. N'ai tu cel puțin de-o gazetă, de-o carte de sărbători, să-ți mai îndulcești măcar gândurile negre în sfintele sărbători jeloase. Peste coperișele albe de omăt ale caselor, se abate o gură de vânt rătăcit și ulița se învăluie în cernere groasă de bură. Tot a îngheț și a jale.

Gândul îmi zboară la alți ani mai senini, când văzduhul era limpede, luminos și Moș

Crăciun coboria de undeva din slăvi, cu sacul doldora de bunătați pentru toată lumea, tineri și bătrâni. Copiii îl așteptau la porți până în răsăritul stelelor, iar părinții nu știau cum să pătrundă acasă cu bucuriile de sărbători. Acum nici copilași pe la porți, să le înghețe nasurile de ger așteptând, nici părinți să se furișeze cu darurile ascunse bine de ochii celor mici.

În colțul pieții prăvălia cea mare a dlui Traian Novac e cu obloanele trase, zăvorâte. Aud că vremurile grele i-au pus lăcat și au aruncat-o în prăpastia desființării, chiar acum în preajma sfintelor sărbători.

Cu pasul frânt, cu inima strânsă, iau calea spre casă. Un oftat îmi pleacă pe cărări depărtate spre sfintele iesle dela Viflaim, la Pruncușorul care a înveselit lumea înainte cu douăzeci de veacuri... Și, în clipa următoare, un clichet de argint răsună de undeva, sfios și picurat, ca un glas de izvor în mijloc de pustietate. Da, clinchet de clopoțel.

Păreră să fie?

— A nu, nu-i păreră! Ulte colo, prin fața Mănăstirii, pe calea lui Moșolu, trei copilași din satele de peste Târnavă, încotoșmănați lucru mare, cu căciulile mai mari decât ei, cu măciucile de trei coți, poartă o stea luminoasă, ferecată cu mare meșteșug din hârtie aurită și din chipușoare sfinte...! De colțurile stelei atârână lanțușoare roșii, galbene, albastre, iar din sâta împodobită răsuna glasul de cloaie:

— Ting, ting, ting! Colindăm, colindăm, mărite gazde? Colindăm?

Inima mea și ale tuturor cari i-au văzut, s'au încălzit de bucurie:

— Iată Sfântul Ajun vine totuș și de astă dată! E pe drum și Moș Crăciun. Pruncușorul din Viflaim nu ne-a uitat...!

Celea trei căciuli miștoase și steaua sfântă trec din poartă în poartă și vestirea de bucurie răsună biruitoare pretutindeni:

Foița „UNIRII POPORULUI”

Când eram dieci la Blaj

Spitalul Țoloboaii

Înainte cu 50 de ani nu erau internate și spitale pe lângă școlile din Blaj.

Noi elevii — diecii, cum ne ziceau atunci — locuim care pe unde puteam, la gazde, pe „Sub Curte”, „Sub Hurubi” și prin Blaj-Sat. În oraș locuiau mai ales fiii părinților cu dare de mână sau „domnișorii”, cari puteau plăti gazde mai subțiri.

La gazdele de pe la margini eram îngrămădiți câte 10 și 12 dieci într-o cameră, 3 și 4 înși la un pat sau la câte — un „lădoi” care ziua era laviță după moda săsească iar noaptea se trăgea și era pat. Lădoiul se numea și „Lada lui Hubăr” amintind pe cine știe ce meșter vechiu dela Mănărade sau dela Șona.

Erau și paturile cu etaj în vârful cărora se cocoțau diecuții cei mărunți și, până adormiau, făceau un tărăbol și se băteau cu perinile, mai dihai ca la Plevna.

Seara, când se așterneau paturile, ac să fi fost cineva ca să mai poată găsi un locșor necuprins în toată casa. De pe sub foalele miștoase răsăria și de ici și de colo câte-un cap buhos cu frizura vâlvolată; altora le mai răsărlau și labele prea lungi, spânzurând pe stavila patului. Degetele dela picloare păreau

ciuciuleți înșiruiți după ploaie la margini de fânațe. Și apoi să fi auzit noaptea la horăeli și sforăieli! Nici la casarmă nu putea să fie altfel.

În asemenea cortele nu erau rare beteșugurile. Și boala care ne cerca mai des erau bubulițele mărunte, dese, prin cari cică se plimbă roiuri de vietăți blăstămate cari fac mâncărime mare și arsură. Boala pe latinie are un nume foarte savant: *scabies!* Însă doctorii, cândo spun, se încruntă rău și se uită boldiș, căutând scurtătura de lemn ca să-ți măsoare spatele. Poporul îi zice mult mai dulce și mai simplu: râte, știind bagseamă că de ea nu moare nimenea, cel mult se tocește un rând de unghii până te mântuie!

Ei, ș'acum rușine-nerușine, dar trebuie să mărturisesc pe sfânta dreptate, că asemenea floricele de piele am prins și noi, la cortelul nostru de sub Curte. Ne-am trezit într-o bună dimineață însângerați de scărpinături și cu coastele înmărgelate, parcă ne-ar fi ciupit oști întregi de furnici.

Gazda noastră când a văzut că ne cam ascundem mâinile prin buzunare și ne lipim prea des cu spatele de dungile ușilor dela ușă, îndată ne-a ghicit patima și s'a răstit la noi, lucru mare:

— Uf, bată-vă potroaca să vă bată, ne-spălaților! A dat părșă 'n voi, ca'n purceii țiganilor din prundul morii. Avanti cu voi la doctoru școlilor, să vă caute de leac! Că mai pe urmă îmi umpleți și copiii mei, și-mi faceți casa de ocară. Avanti, avanti!

Medicul ne-a repezit și dânsul o sfadă de să tragă pielea de pe noi, nu alta. Iar după ce ne-a obrăzat cum se cade, ne-a trimis la „Spitalul Țoloboaii”.

Să nu vă bată însă gândul, să credeți că era vorba de cine știe ce instituție umanitară-caritativă, cum ar fi „Spitalul Brâncovenesc” dela București, sau vre-o clinică dermatologică, precum sunt astăzi la facultățile de medicină din capitale. Nu. Țoloboaii era o nană bătrână, veche gazdă de dieci, care, în lungă ei experiență de femeie isteasă, se „specializase” mai ales în vindecarea râiei și a durerilor de grumăzare, boli atât de dese la școlarii de demult. Între gazdele din Blaj mai erau și alta doctoroare de acest soi, de flecare „șighidus” sau mahala câte una două. Dar ca Țoloboaii nici una!

Metodele de vindecare ale năni Țoloboaii erau puține și simple, însă sigure. Lua boala ca cu mâna și te da curat și teafăr, cum-i mărgeanu, vorba ei.

Când ne-a văzut îmbindu-ne care să intrăm mai întâi pe poartă, a știut cu ce fel de betegi are a face. A și pornit-o spre cuptorul de pâine, să-i mai arunce câteva șomolege de paie, iar nouă ne-a strigat de departe:

— Aiuș, țvai, în șură la desbrăcate, șoldanilor! Acuși vă vine rândul! Și să nu vă mai scărpinăți, că pe care vă văd însângerați, vă pocnesc cu jăruitorul în numele Tatălui! Să știți!

După ce ne-am desbrăcat și ne-am înșir-

*Astăzi s'a născut
Cel fără de început
Cum au spus prorocii!*

... Un coleg-dascăl trece pe alături de mine și-mi spune cu ochii luminoși de bucuria sfântă a Nașterii Domnului:

— Trece pe la cancelaria școlii, că se dau salariile pe-o lună!

Seara s'au aprins mii de stele pe bolta adâncă a văzduhului și alte stele, zeci și sute, pe la casele orașului, cufundat în pace, la îmbinarea Târnavelor bătrâne. Povara crizei a fost uitată și, în restimpuri, în noaptea albă, răsună melodios, și ici și colo, glasurile tineresci ale vestitorilor de bucurie creștinească:

*Bună seara,
Bună seara la Moș Ajun!*

Slujbele sfinte

La catedrala mitropolitană din Blaj sfintele slujbe sunt frumoase și înălțătoare totdeauna, însă mai ales în sărbătorile mari. Așa a fost de când s'a pomenit Blajul Blaj. Iașiși Maieștii Lor Regele Ferdinand și Regina Maria când au cercetat Ardealul după fericita unire națională, au declarat, că nici unde n'au întâlnit o măreție mai pătrunzătoare și un aer de sfințenie mai adâncă, decât la slujba din Mănăstirea dela Blaj. Strălucita catapiteazmă din această mare biserică, care seamănă ca două picături de apă cu iconostasul din Patriarhia dela Tarigrad, cupola, care se adâncește foarte sus spre tările sfinte, dau un cutremur de evlavie care-ți înlanțuie inima din cea dintâi clipă când intri și rămâi cu gândul pururea la Dumnezeu și la evangheliceștile învățături ale lui Isus. Păgân să fi, să nu te simți înălțat sub răsunătoarele boltituri ale catedralei lui Inochentie Micu, episcopul martir al neamului nostru. Mai socotiți că Blajul a avut totdeauna cântăreți vestiți în străni, cărora le-a mers falma și peste graniți, cum a fost Begnescu, Ionaș și Aron Papiu, pe care l-am cunoscut și noi, și l-au ascultat și prinți și regi. Cântase pe vremuri și'n cetatea împărătească a Vienei.

ruit gledă în fața cuptorului, s'a dat la noi cu o alifie urtă mirositoare și ne-a năclăit din creștet până în tâlpi ca pe niște pui de bivoli. Nici vârfurile nasurilor nu ne-au scăpat nepomăduite, încât ne venia să ne încârligăm de rușine și de putoare. Apoi alivanti, în cuptor!

Și cum eram trei, iar cuptorul mic, n'am încăput toți deodată, ca cei trei coconi jido-vești Anania, Azaria și Misail în cuptorul Haldelor. Anania am fost eu și nana Țoloboale m'a luat mai întâi pe mine și zdup pe scândură, cu picioarele înainte și cu capul înafară. În cuptor...

Doftoroala stătea la gură cu mestecătoreul de mămăligă în mână și mă certa:

— Du-te în zăton, împelițatule, și stai bineșor până te frig bine, că de mâna mea nu scapi!

Celalalți doi coconi, Azarie și Misail, plângeau afară de frică și de mila mea. Eu mă pârăleam în dogoarea căldurii și-mi venea să urlu ca lupii în coteț. Nu mai știu cu ce unșori ne ungea înainte de pârăleală, însă după ce ne băga în cuptor peștera încălzită strălucea toată, ca în nopțile de vară coturile de pădure, de licurici.

Când m'am înmulat bine de dogoare încât mi se îmbumbau ploapele, m'a scos afară la răcoare. Și până s'au prăjit la fel și Ananie și Misail, pe mine m'a luat la șurluit, într'o troacă mare, cu săpua și cu leșle, încât m'au năpădit lacrimile părâu. Când am trecut și peste acest pont, îmi era pleca albă ca marmura și mătăsoasă, ca floarea de trandafir.

Când răsună clopotul cel bătrân în turnurile mănăstirii dela Blaj, vulesc amândouă văle Târnavelor până în foarte mari depărțări. Iar satele știu, până la Secaș și până în culmile de dealuri spre Murăș, că trage de liturghie la biserica Vlădicului.

În ajun de mari sărbători, cum este și Crăciunul, aștepți cu mare plăcere ceasul, când vezi roiurile de porumbi fluturând în aer, răscolți de ajutoarele lui Vasile Clopotarul, și, în clipa următoare, limba cea de zeci de chilogramme se bate cu vuleț cumplit în coasta uriașului clopot dela Sfânta Treime. Aule întreg văzduhul și-ți umbă fiorul prin spate la așa glas adânc. Apoi începe și mijlociul cu sfântarele lui din turnul dela dreapta și o asemenea muzică poate în marile capitale dacă mai auzi. De clopotul cel bătrân nu s'au apropiat nici Ungurii în războiul cel mare, să-l ducă la tunuri, că n'au găsit chip cum să-l sfarme și să-l coboare din scaunele lui.

Așa se vestesc sărbătorile mari la catedrala din Blaj.

Și mai are această biserică preafrumoasă încă un lucru de mare preț, care se poate vedea cu prilejuri de sărbătoare: *Covorul Vulturului*. Locuitorii de prin sate abia își pot închipui un covor atât de mare. Nu este șură care să aibă arie de așa mărime. El este țesut din lâna cea mai fină pe o spată uriașă și înfățișează icoana unui vultur cu aripile întinse care se sprijinește pe zidurile noului Ierusalim, ce s'a arătat în vedenia Sfântului evanghelist Ioan (Apocalips, 21): „cetatea cea sfântă, Ierusalimul cel nou, pogorînd dela Dumnezeu din cerlu, gătită ca o mireasă...”

Acest covor, pe care se săvârșesc sfințirile de vlădici, a fost arătat la expoziții vestite și pretutindeni a stors mirarea celor ce l-au văzut. Insuși Preafericitul Părinte dela Roma are în salonul său de primire pe fratele mai mic al celui dela Blaj, dăruit de pelerinii români cu prilejul anului sfânt, în 1925. Alt frățior se află în odaia de lucru a I. P. Sf. Sale Mitropolitului Vasile, în castelul dela Blaj.

Prețul vindecării se știa: două pițule de argint, puse frumușel în mâna sbârcită a bătrânei.

— Acum vă puteți duce și la împăratul ne zicea, când îi mulțumeam frumos și plecam să ne arătăm, după regulament, și doftorului oficial.

Eram curați și veseli, lucru mare.

La „Spitalul Țoloboalei” veneau însă și răioși îndrăciți cari o clociseră mai înainte săptămâni și chiar luni dearândul. Pe unli ca acestia îi trecea prin mai multe „ponturi” decât pe noi. Lecuirea începea în podul casei unde, după desbrăcate, venea la rând „meseleul” sau bidineaua cu var. Var veritabil sau ce era, nu știu bine, însă pomada era într'un șuștar rău și mirosia a balegă de oaie. Bătrâna înmuia bine pământul de păr de porc în zământocul de leac și flească în sus, flească în jos pe trupurile betege, cum fac zugravii de odăi pe pereți. Cine nu închidea ochii bine, mai lua și câte-un gălățuș după cap dela nana Țoloboale, că era amarnică rău la mânie. Cică bărbatul dumneaei fusese douăzeci de ani strajameșter în oastea împărătească.

Apoi urma „bungul” de uscure și pe urmă alifia de licurici și cuptorul. Însă nici două ceasuri nu treceau și nici cel mai îndrăciți răioși nu scăpau nevindecați.

Nu o pot uita nici acum pe nana Țoloboale cu spitalul ei, Dumnezeu s'o ierte și s'o hodinească cu dreptii, că mult bine ne făcea!

Covorul se atârână la sărbători mari peste corul catedralei și cu maiestatea lui te înalță cu gândul la vedenia sfântului Ioan, la „lăcașul lui Dumnezeu cu oamenii” unde „va șterge Dumnezeu toată lacrima dela ochii lor, și moartea nu va fi mai mult, nici jale, nici strigare; nici durere nu va fi mai mult, căci celea dintâi au trecut” (Apocalips, 21, 4).

În ajunul Crăciunului, când se amestecă ziua cu noaptea, în catedrala dela Blaj se aprinde policandrul cel mare, strălucitor din zeci de lumini electrice, cari răsbat până sus, la cerimea cu chipuri bătrâne ale pictorului Teneșchiu; se aprind și luminile celea groase din sfeșnicarele împărătești, cari învie și dau grațuri tuturor Apostolilor, sfinților și martirilor de pe iconostasul-minune al tâmplarului Aldea dela Târgu-Mureș; iar răvașele și sculpturile aurite cuprind par'că toate paserile raiului și toată pârga roadelor cu cari a îndulcit Dumnezeu pământul..!

Cine n'a văzut Mănăstirea din Blaj la slujbele de seara, nici visa nu poate farmeceul sfânt al riturilor noastre răsăritene!

În presbiteriu, de două părți, în străni înalte se văd fețele cucernice ale canonicilor blăjeni cu bărbile proptite în Ceasloave; înaintea stalurilor, în picioare, arătările subțiri, tinerești, ale levitilor din școala de preoție, cari în lungile lor reverenți negre par tot atâtea sfeșnice de abanos în fața altarului Celui Preaînalt.

Masa prestolului asemenea înnoată în lumină; în jurul ei preoții slujitori cu odăjdii aurite. Lectorii cu cădelnițele de argint în mâini imprăștiie mireasma de tămâie, care umple naosul uriaș și se îndeasă în nori lungi, străvezii, pe sub boltiturile nesfârșite, clocoțitoare de Tropare și de Irmoase.

Strana o țin cei mai aleși cântăreți ai Seminarului teologic, în frunte cu profesorul de cântări. Baciu-Papiu are urmaș vrednic în Păr. Profesor Moldovanu, care nu este mai prejos la irmoase și la pricezne, ba întrece pe înaintașul său cu volumul vocii și cu tinerețea. Mare durere că în acest an o boală mai lungă l-a legat de pat și a lipsit și colinda cu care se încheie totdeauna Litia și Mănecatul din ajun..!

La slujbele de zi mai adăogați minunatul cor, alcătuit de Profesorul C. Cherebețiu din domni, doamne și domnișoare dintre oamenii cu carte, care își aduce aminte de corul vestitului compozitor și profesor Iacob Mureșianu de pe vremuri; adăogați pompa arhieriasă din zilele când înalt Preasfințitul era îngăduit de durerile boalei să săvârșască liturghia solemnă; mai adăogați predicile rostite de Arhieriu ori de cei mai vestiți oratori ai Blajului — și veți avea abia o palidă oglindă despre măreția și bucuria sfântă ce este hărăzită locuitorilor orașului nostru cu prilejul marilor sărbători, cum este Crăciunul, Paștile, Rusaliile și altele.

Cunoaștem oameni din orașe și ținuturi îndepărtate, cari anume își vizitează la sărbători rudeniile din Blaj, ca să poată fi de față la slujbele din vechea Mănăstire a Sfintei Troițe dela îmbinarea Târnavelor.

al. m.

Comuniștii din Europa contra lui Stalin. Comuniștii din Europa, cari sunt conduși de însuși Trotzky, s'au organizat într'o mare organizație comunistă. Ei au de gând să lupte deocamdată contra conducerii din Rusia, în fruntea căreia se află Stalin. Ei cred că țărani ruși, fiind nemulțumiți de faptul cum li-se iau bucatele, ușor vor fi porniți spre o revoluție. Răsturnând pe Stalin, ei doresc să facă mai repede revoluția lumii întregi.

Ultimele lucrări ale parlamentului

Vacanța parlamentului — Lucrările din ultimele zile — De ce a luat parlamentul vacanță așa de mare

Parlamentul țării a muncit din greu până în săptămâna Crăciunului. Era mai să rămână parlamentarii și de sărbători tot în camera țării, atâtea legi erau de votat și atât de mare grija celor mari față de cei mici. Speriați însă de colindele copiilor parlamentarii au luat-o razna cu vre-o două zile înainte de Nașterea Domnului. S'au dus fiecare la casele lor cu porunca de a nu se mai întoarce decât în 20 Ianuarie, ceea ce nu se prea obișnuia în anii trecuți. Acest lucru a dat de gândit celor cari se ocupă cu politica.

În ultimele zile de ședințe parlamentul s'a ocupat cu votarea bugetului și legile cari sunt în strânsă legătură cu bugetul.

Votarea bugetului

Bugetul țării se discută și se votează numai de Adunarea deputaților. Mai întâiu el s'a votat peste tot, adică deputații au primit de bun bugetul.

În zilele din urmă a urmat apoi votarea bugetului pe departamente, adică pe ministere. Fiecare minister își are bugetul — câștigurile și cheltuelile sale. — Votarea bugetelor departamentelor a produs în parlament mai multă zarvă.

Bugetul care a produs mai multă zarvă este acel al ministerului de externe. Ba era cât pe aci să demisioneze chiar dl ministru, Ghica Dem. Mai mulți parlamentari au cerut ca să se desființeze legația noastră dela Geneva. Vremurile sunt grele, lumea tare sărăcită de bani și de ce să mai ținem la Geneva un fel de ministru românesc, mai ales că el nu ne prea aduce folos. Dl ministru Ghica a ținut însă la rămânerea în viață a acelei legațiuni, amenințând chiar cu demisia din guvern. După mai multe discuții, lucrurile au rămas așa, ca legația dela Geneva să mai trăiască până după ce se va termina conferința desarmării.

Legea pentru suspendarea executărilor

Un grup de deputați au depus la cameră un proiect de lege făcut de ei prin care se oprește orice execuție care ar urmări pe agricultori, în ceea ce au ei mai de lipsă. Acest proiect de lege a produs discuții mari, dar a fost votat de toate partidele, atât în Cameră cât și în Senat. Dăm și noi legea întregă cu explicațiile necesare.

Art. 1. — Sunt suspendate (oprite) până la 15 Februarie 1932 toate actele de urmărire și executare (jucărire) de ori ce natură ar fi, din orice titlu ar

decurge și în orice stadiu (stare) s'ar afla, îndreptate asupra bunurilor rurale (dela sate) ca: terenuri de cultură, fânețe, păduri, vii, grădini de zarzavat, livezi (grădini de pomi), terenuri pentru cultivarea pomilor roditori, locurile de casă, obiectele de casă, construcțiunile și instalațiunile oferente (adause) lor, inventariu viu și mort, terenurile agricole situate (așezate) în raza orașelor, pentru care se plătește impozit agricol precum și recoltele provenite din exploatarea acestor bunuri. Beneficiile legii de față se aplică în mod excepțional și codebitorilor solidari în cazul când unul din debitori intră în prevederile acestei legi.

Pe tot timpul acestei suspendări dobânda (camăta) de ori ce fel a creanțelor care beneficiază de dispozițiile legii de față va fi dobânda Băncii Naționale.

Cambiile (vexelele)... a căror scadență are loc până la 15 Februarie 1932 se consideră că au de drept scadența la data de 15 Februarie, cu dobânda (camăta) Băncii Naționale pe tot acest răstimp.

... Sunt exceptate (lăsate pe mai departe) urmăriile și măsurile de executare ce se iau pentru apărarea și realizarea (împlinirea) drepturilor fiscului.

Din lege reese deci că toți aceia cari au datorii pe vexele, a căror soroc se împlinește de acum până la 15 Februarie, sorocul acesta se mută pe ziua de 15 Februarie.

De ce a luat parlamentul vacanță așa de mare

Faptul că parlamentul țării a luat o vacanță neobișnuit de lungă — până în 20 Ianuarie — a dat de gândit celor cari se ocupă cu politica. Întrebați asupra acestui fapt, capii guvernului au spus că s'a dat o vacanță așa lungă numai din cauza legii conversiunii datoriiilor agricole. Se știe anume că legea conversiunii datoriiilor a produs multă grijă tuturor partidelor. Național-liberalii ca și național-țărăniștii — tot așa și celelalte partide au făcut câte o contra-lege a conversiunii datoriiilor. Ei recunoșteau că legea guvernului e bună, dar ziceau că e greșită în anumite puncte, deoarece au făcut fiecare o lege așa cum credeau ei că e mai bine. Guvernul încă a recunoscut că au și partidele dreptate și de aceea a făcut o comisie de parlamentari cari să aleagă ce-i bun din fiecare, făcând astfel o lege bună și după sfaturile tuturor făcută. Dar înțelegerea merge greu și nic gu-

vernării că deaceia au dat parlamentului vacanță așa de mare, ca să se poată lucra bine legea conversiunii datoriiilor. Alții însă svonesc că îi foarte posibil ca până la 20 Ianuarie să se împreune toate partidele și să formeze un guvern de concentrare.

Ba se vorbește încă că chiar dl N. Titulescu ar lucra pentru un asemenea guvern de concentrare. Scriu anume gazetele din București că dl Titulescu numai așa va primi președinția partidului național-țărănesc, dacă va fi cât de cât sigur că poate forma un guvern de concentrare. Deaceia dsa va veni în luna Ianuarie în țară și va sta de vorbă cu toți conducătorii de partide.

Ce ar putea face un guvern de concentrare

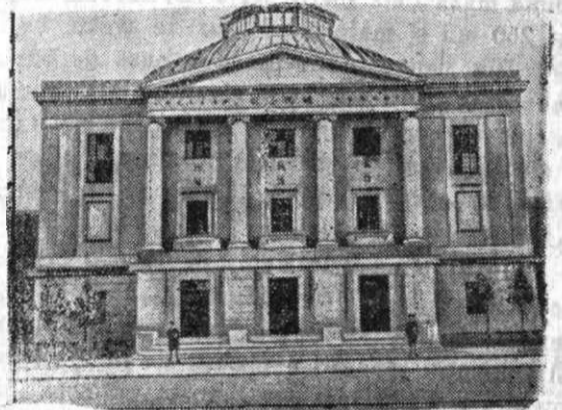
După părerea dlui N. Titulescu guvernul de concentrare este mai de lipsă acum ca ori când. Sărăcia mare din țară se datorește și faptului că în fiecare an trebuie să plătim pentru datoriile ce le avem în străinătate sume foarte mari. Dsa crede că dacă s'ar face un guvern din toate partidele, acesta ar putea obține reducerea datoriiilor țării cu atâta cu cât s'a ieftinit viața.

Toate acestea sunt însă numai planuri, că ce va fi, numai atunci putem vedea.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

Casa țării din capitala Chinei

China centrală e puternic sguduită de frământările interne ce s'au iscat în ultimul timp. 80.000 de studenți adunați de pe la toate universitățile din țară au năvălit asupra capitalei și au ocupat unele din cele mai de seamă oficii. Pătrunzând la ministerul de externe ei au zdrobit totul și au bătut crunt pe toți funcționarii. Eșindu-le armata în drum ei au dezarmat soldații și apoi cu armele în mână au pus stăpânire pe conducerea căilor ferate. Până acum armatele n'au putut împrăștia studenții și ei rămân stăpâni pe drumurile de fer. În legătură cu aceasta studenții chinezi cer guvernului chinezesc să nu se lase înfricat de Japonezi, ci să lupte cu multă putere împotriva lor. Guvernul, ne luând în seamă staturile tinerești, s'a văzut într-o bună zi bombardat de către studențime în inșăș casa țării din Nanking, care este capitala Chinei. Turburările studențești așa au fost de mari încât această casă, a cărei fotografie o publicăm mai sus, a fost dărâmată, iară populația s'a văzut silită să lea lumea în cap. În toată China s'a declarat stare de asediu.

Sfințirea bisericii greco-catolice din Vaidacuta jud. Târnava-Mică,

Credincioșii din Vaidacuta, 120 familii la număr, toți de religie greco-catolică, și-au pus în gând, încă înainte de marele războiu, să ridice lui Dumnezeu o sfântă casă de rugăciune, mai frumoasă, mai încăpătoare, în locul celei vechi din deal, de peste 150 de ani, de bărne, mică și joasă, din marginea comunei. Pentru adunarea fondului bănesc au început a colecta de vreo 30 ani, printre ei prin comună, în fiecare an bani și bucate pe cari le prefăceau în bani.

În anul 1925 au făcut peste 120 mii cărămidă. Uaful din ei a donat locul de lipsă pentru edificare, în mijlocul satului.

La cele pregătite până acum trebuia însă conducătorul, care să nu ia în socotință ostenele și piedeci cari îi vin în cale. Pe acesta îl găsește mai marii bisericești ai noștri, după ce parohia a stat câțeva vreme fără preot, în persoana părintelui Victor Gizdavu, care în anul 1927 a mai zidit o biserică frumoasă în parohia săracă Pelisor jud. Târnava-Mare, cu banii adunați cum a știut dânsul, fără a cere dela credincioșii dânsului puțini și săraci cum erau.

Venind în Vaidacuta, cel dintâiu gând al părintelui Gizdavu a fost edificarea bisericii, pentru care lucru pregătește poporul și cele grele ce urman.

În anul 1930 cu deplină încredere în ajutorul lui Dumnezeu pornește și aduce cu poporul dela Mureș, care este de 12 km. departe, 100 metrii cubici pietris pentru beton și peste dealul mare dela Târnava-Mică nisip și alte multe, și, în mijlocul unei însuflețiri de nedescris, se începe zidirea. În toamna anului 1930, când criza de bani a început să bată la ușa fiecărui om, vrednicii credincioși ascultă pe păstorul lor și mai fac o sfortare și, vânzându-și vitele de jug și chiar pământ unii, adună mână dela mână peste 150 mii Lei, lângă cei 250 mii și materialele cari le aveau.

Din cauza unor pedeci puse de bănci unde arau banii lucrarea s'a terminat numai în toamna aceasta. Părintele Gizdavu mai face o sfortare apoi cu poporul și edifică din ce a rămas și case parohiale frumoase, în locul celor rele de pământ.

În 21 Noemvrie apoi s'a făcut sfințirea noiei biserici de către Sfinția Sa Victor Pop canonic și Părintele Dr. Niculae Lupu din Blaj, însoțiti de alți 4 preoți din jur, la care praznic mare a luat parte toată suflarea din comună și comunele vecine.

Marele praznic al sfințirii bisericii a fost apoi încununat și bogat în roade sufletești, în urma predicilor Părintelui Lupu, care a ținut

și condus în aceasta zi și a 2 a zi Dumineca și misiuni pentru popor, mărturisindu-se și cuminecându-se peste 150 persoane, mulțumind lui Dumnezeu pentru ajutorul primit. Astfel s'au edificat deodată sf. Biserica și casele parohiale de acest popor credincios, harnic și ascultător și vrednic de urmat de alții.

Raportor

Abonament nou la foaie

Cu 1 Ianuarie 1932 deschidem abonament nou la „Unirea Poporului“. În vremile grele de astăzi vrem să facem o ușurare pentru cetitorii gazetelor noastre. Și anume:

Pentru cetitorii cari ne trimit plata abonamentului la foaie pe înainte, în timpul dela 1 Ianuarie—31 Martie 1932, dăm gazeta:

Pe un an întreg Lei 160.—

Acest preț îl putem face numai pentru acei iubitori ai gazetei noastre cari ne trimit toți banii odată, în timpul arătat mai sus. Pentru toți ceilalți, abonamentul este următorul:

Pe un an întreg Lei 180.—

O jumătate de an „ 90.—

Pe trei luni „ 45.—

În străinătate „ 300.—

În America Dolari 2.—

Prețul de abonament se trimit cel puțin pe o jumătate de an, sau pe trei luni, înainte.

Abonament pentru membrii „Agrului“

În urma înțeleșului dela Oradea-mare, pentru membrii „Agrului“ statorim următoarele: Dacă într'o comună se află cel puțin 10 Membri ai „Agrului“ și aceștia cer foaia laolaltă, pe adresa Preotului-conducător, care stă bun pentru plata foii, pe care o încasează și o trimite la timp, dăm gazeta:

Pe un an întreg cu Lei 150.—

O jumătate de an cu „ 75.—

Unde sunt cel puțin 25 de membri ai „Agrului“ cari cer foaia pe-o singură adresă iar Preotul-conducător adună banii și ni-i trimite la timp, putem să dăm gazeta:

Pe un an întreg cu Lei 130.—

O jumătate de an cu „ 65.—

Banii de abonament dela membrii „Agrului“ încă trebuie trimiși pe înainte sau cel mai târziu până la 31 Martie 1932. Altfel gazeta nu poate răzbi cu plata hârtiei și a tiparului cari ni-se cer și nouă pe înainte. Azi nici o marfă nu se mai dă pe așteptare.

Membrii „Agrului“ capătă și „Calendarul dela Blaj“ mai ieftin. Dacă se cer pe-o singură adresă cel mai puțin 10 calendare, fiecare calendar costă 12 Lei.

10 calendare 120 Lei

20 calendare 220 „

25 calendare 250 „

Adecă dacă se comandă 25 calendare, fiecare costă numai 10 lei! Banii calendarelor se trimit pe înainte de către Preotul care conduce „Agrul“ în parohie.

Un lucru să știe toți cetitorii gazetei noastre:

Astăzi nimeni nu mai dă hârtie și tipar pe așteptare, deci suntem siliți să lucrăm numai cu bani înainte! Iar gazeta noastră nu are fonduri și lucrătorii ei, și cei cu peana și cu brațele, sunt oameni săraci.

Administrația gazetei

„Unirea Poporului“

Pe cotorul mandatului postal cu cari ni-se trimit bani, se scrie totdeauna dacă banii sunt pentru foaie sau pentru calendar.

Vacanța de sărbători a școlărilor.

Ministerul Instrucțiunii cu ord. nr. 209 878/1931 a dispus, ca vacanța de Crăciun a tuturor școlărilor să dureze până în ziua de 10 Ianuarie 1932. Prezentarea la școală în ziua de Luni, 11 Ianuarie, la ora 8 dimineața.

Pregătiri pentru conferința dezarmării.

În luna Februarie se va ține la Geneva conferința dezarmării. Se spune că această conferință va fi cea mai mare consfătuire de până acum între oameni. Vor lua parte, pe lângă cele 56 țări cari sunt membre ale Ligii Națiunilor, și celelalte țări din lume. Se vor aduna la Geneva peste cinci mii de inși, tot șefi conducători ai diferitelor țări și neamuri din lume. Pentru ședințele acestei conferințe s'a zidit la Geneva un palat anume. De asemenea s'au zidit mai multe case pentru gazetarilor cari vor veni din toate colțurile lumii.

Hoover nu va ierta pe datorășii St.-Unite.

În ultimele zile, înainte de Crăciun, Hoover, președintele St.-Unite, a depus în discuția congresului un nou moratoriu privitor la chestia datorțiilor de războiu către St.-Unite. Se vor prelungi plățirea datorțiilor, dar nu se va ierta nici un ban din ceea ce datoresc țările din Europa către St.-Unite. Americanii au spus aceasta deoarece au constatat că în Europa sunt bani destui, dar se folosesc tot pentru înarmări.

Banca Națională a cumpărat aur.

Având în vedere sărăcia de bani și puțină încredere pe care o mai dau banii de azi, Banca Națională română, a cumpărat aur în valoare de 500 milioane lei. Banca avea anume hârtii cari valorau sume mari în bani de ai diferitelor țări, dar ca să nu se întâmple să piardă valoarea acestora în schimbul lor a luat aur. Aurul azi, cum ar fi sărăcia de mare, tot are un preț mai bun și mai uniform. Ba se spune că prin această cumpărare de aur s'a garantat și mai bine valoarea banului românesc.

Salarele funcționarilor. Toți funcționarii se plâng, și cu tot dreptul, de primirea neregulată a salarelor. Unii n'au primit de 8—10 luni, alții de 4—5, numai militarii și magistrații și-au primit salarele regulat până și pe Decemvrie. Care este cauza acestei ne-

Bolșevism și în Austria?

Zilele trecute au fost mari turburări în orașelul Voitsberg din apropierea orașului Graz (Austria). Jandarmeria a descoperit adecă într'o casă mai multe grămate de mână. Locitorii orașului n'au lăsat pe jandarmi, ca să cerceteze casele. De aceea s'a ajuns la turburări, în urma cărora au rămas 2 morți și mai mulți greu răniți, iar jandarmeria a aflat 200 grămate de mână ascunse în casa aceea. Chipul nostru arată o stradă mai de seamă din orașelul Voitsberg.

Un mare învățat

Fotografia aceasta este a dlui profesor din Suedia Euler Chelpin, care a descoperit vitaminele așa-numite A., adică un fel de nutremânt, care se află în anumite plante sau animale și cari vitamine fac să crească animalele și să se vindece de boale. Acestea vitamine A. dl profesor Euler Chelpin le-a descoperit în ficatul peștilor precum și în al găștelor. Tot D.-Sa a arătat, că astfel de vitamine se află și în morcovi. Urmează din toate acestea că ficatul de pește și degâscă precum și morcovii sunt nutremânt minunat pentru bolnavi, copii și bătrâni.

regularități? Unii spun că cetățenii cari nu-și plătesc dările. Și au dreptate. Cum să-și împlinescă statul datorițele sale față de salariații săi, dacă cetățenii nu-și fac ei înșiși datorițele față de stat, fie că n'au de unde, fie că nu voiesc. Năcazul e că în forma aceasta se stânjenește circulația banilor, adică banii nu mai umblă. Crăciunul acesta a fost un Crăciun foarte trist și năcăjit, pentru că cei mai mulți funcționari, dimpreună cu văduvele și orfanii de războiu precum și cu văduvele și orfanii foștilor funcționari, n'au primit nici un ban de Crăciun. Cei mai mulți au flămânzit, trăind din mila vecinilor și a oamenilor de bine.

Revoluție în Irak. În țara Irakului (din Asia) a izbucnit în săptămâna trecută o nouă revoluție a Curzilor. Aceștia au năvălit, sub conducerea Seikului Hamed, peste granițele Irakului. S'au produs aspre ciocniri între revoluționari și trupele Irakului.

A ars liceul dela Buftea. În săptămâna Crăciunului, văpaia nimicitoare a focului a băgat iarăș spaima în inimile oamenilor și a nimicuit unul din cel mai bine așezate licee din țară. E vorba de liceul dela Buftea, care a ars aproape jumătate. Liceul se află la câțiva kilometri dela București. Norocul că elevii au fost plecat cu două zile înainte în vacanță. Focul a izbucnit seara pe la orele nouă și doi copii cari nu plecaseră au fost prinși de flăcări. Unul a sărit pe fereastră și a fost prins în brațe de pompieri, iar celalalt a fost scos cu mare greutate din valurile fumului înădușitor.

Țăranii cer plățirea lefllor. Țăranii din județul Suceava s'au prezentat în preajma sărbătorilor prefectului de județ și au cerut ca să se plătească lefurile funcționarilor. Prefectul a rămas trăsmit la această cerere dar țăranii au spus că ei au mulți bani pe lapte și bucate la funcționari pe cari nu-i pot căpăta din cauză că nu se plătesc lefurile. Ei au spus că ce s'a făcut cu banii adunați din dările lor și au cerut ca prefectul să intervină pentru plățirea lefurilor.

România cumpără automotoare. Ziarul englez „Morning Post” vestește că direcțiunea generală a C. F. R. a comandat în Anglia 20 de automotoare. Comanda a fost făcută fabricii „Sentinel Wagon Works. Std.” din Shrewsburg.

Porcărie comunistă. În anul 1812 marele Napoleon, pe atunci împărat al Franței, a încunjurat Moscova, ca să o cuprindă. Frigul cel mare însă nu i-a dat voie și ocazie să cuprindă Moscova, iară Rușii, ca să n'albă la ce lăcomi împăratul, au aprins-o. Împăratul Napoleon, văzându-și soldații înghețați, Moscova aprinsă și tot ce-i venise în cale pustii, s'a întors cu puținii soldați rămași vii înapoi spre Franța, iară Rușii, în frunte cu eucernicul lor împărat, atunci au hotărât să ridice, drept mulțămintă, o catedrală de toată frumseța. Ei bine, ticăloșii de bolșevici nu încăpeau de aceea catedrală. În sfârșit au hotărât să o dărâme. Și, după ce au despoiat-o de aurăile și scumpeturile câte se aflau acolo, au șpengălit-o cu dinamită în aler, nu deodată însă, ci rând pe rând, până au ajuns s'o facă egală cu pământul. Ce credeți, îi va lăsa Dumnezeu nerăzbunați?

Ciocnire de trenuri. În Anglia s'a întâmplat o feroasă ciocnire de trenuri. Un tren personal s'a ciocnit în gara Dagenham cu un tren de marfă. Mai multe vagoane din trenul de călători s'au răsturnat omorînd doi inși și rănind rău pe alți patruzeci de inși.

S'a efitnit zahărul. Cât de rău se lăpădă oamenii de câștigurile mari, o dovedește foarte bine chestia zahărului la noi în țară. Guvernul, după ce a scăzut lefurile funcționarilor și după ce a văzut prețul celorlalte bucate și materiale, a cerut fabricanților de zahăr să scadă și ei prețul zahărului. Aceștia însă nu voiau nici decum și a trebuit să treacă două luni de socoteli până să se convingă și ei că într'adevăr zahărul nu mai poate fi vândut cu 44 lei kgr. În ajunul Crăciunului s'a făcut și efitnirea zahărului, așa că prăvălierul va vinde kgr. de zahăr mărunț cu 33 lei, iar cel în bucați cu 35 lei.

Oraș nimicuit de foc. Orașul Bangkok a fost distrus aproape de tot de un foc teribil care l-a cuprins în ziua de 15 Decembrie. Focul a ars cinci sute de case făcute din zid și a lăsat fără adăpost peste 2000 de oameni. Pagubele produse de foc se ridică la 300 milioane lei.

Vapor grec scufundat. Vaporul grec „Gheorghios” s'a scufundat în apropiere de Galipoli. Vaporul fusese împotmolit în norolu și s'a scufundat din cauza unei mișcări greșite cu ocazia despotmolirei.

Generalul maghiar Schill s'a sinucis. Amintiam într'un număr trecut al gazetei despre o mișcare revoluționară în Ungaria, ai căror conducători urmăreau și îmbogățirea lor cu banii țării și ai diferitelor bănci. Generalul Schill, fiind învinovățit că ar fi sprijinit pe acei revoluționari, a fost arestat și luat la întrebări. Orice i-au făcut, generalul n'a spus decât că el nu este vinovat. Dar spre mirarea tuturor generalul, cât ce a rămas singur, și-a făcut sfârșit zilelor. Acum toți cred că desigur a fost vinovat.

Și francezii vreau să sboare în cer. Cetitorii noștri își amintesc de isprava doctorului Piccard care s'a suit cu balonul până la 16 mil de metri înălțime. Văzând oamenii că se poate și aceasta, acum încearcă mulți să se urce cu aeroplanul la înălțimile acelea mari. Intre alții se spune că și Francezii lucrează la un aparat (avion) cu care să sboare în stratosferă. Noul avion îl lucrează frații Farman. Acești mari inventatori spun că pe dată ce avionul va ajunge la vre-o 20.000 de metri înălțime va putea sbura cu mult mai iute ca aici în straturile de cer de lângă pământ. După cum spun ei se va putea ajunge într'un ceas până în America. Adecă minuni și iar minuni.

Un monstru. Femea Ioana Costea de 21 ani din com. Tâmpeni, a născut un monstru ca și care mai rar. Noul născut era să fie o copilă dar are capul de broască fără gât mâinile și picioarele de malmuță iar trupul întreg îi este acoperit cu păr. Monstrul s'a născut mort și îndată a fost pus în spirt și se va păstra la spital ca un lucru cu totul minunat.

Ce vapoare va construi Franța. Camera franceză a aprobat ca în anul 1932 să se mai construiască un număr anumit de vapoare. Se vor construi patru crucișătoare de categoria a doua, un contra-torpile și un torpile. Aceste nouă vapoare vor costa un miliard și trei sute de milioane franci, ceea ce în lei ar fi cam 8 miliarde.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

O luptă de Football

De o vreme încoace lupta cu footballul, adică cu o minge pe care n'o poți lovi decât cu piciorul ori cu capul. Chipul nostru arată o luptă între cel mai bun jucător englez și spaniol. Englezii Johnson și Dean din mijlocul chipului în luptă cu portarul spaniol Zamosa, pe care l-au bătut cu 7 : 1, cu toată se spunea până acuma că Zamosa este cel mai vestit portar al lumii.

Cât se cheltuiește în Europa pentru înarmări. Americanii au socotit toate cheltuielile câte se fac în Europa pentru înarmări. Suma totală e de un miliard 779 milioane dolari. Mai mult a cheltuit Anglia, apoi Franța, Italia, Polonia, România ș. a. Americanii spun că în acest fel conferința dezarmării nu va fi decât o cursă a înarmărilor.

Deji Iacob și Andrei Culiș. Abonamentele plătite până la 31 Dec. 1931.

George Monea. Mai aveți de plătit încă 177 Lei pe 1931.

Vicențiu Stăuciu (Tuc). Abonamentul plătit până la 31 Dec. 1931.

Am primit câte 45 Lei de la următorii: Breaz Teodor, Grigorescu Saradi, Sărb Iacob, Emil Roșca, George Șurubar, Maria Erdős, Rus Demetriu, Ardelean Vasile

Câte 90 Lei: Grigoriu Crișan, Filip S., Gligore Vlad, Teodor Margin, German Ioan, Ursă George, Iosif Patachi, Petru Pamfil, Dume Crăciun, George Moisă, Emil Pereni, Mureșan Petru, Pop Alexandru.

Câte 100 Lei: Mihalca Dumitru, Savonea Aron, Nicolae Tănean, Condor George, Cicoară Mihail, Motoc Ionaș I. I., Moldovan Dănilă.

Câte 180 Lei: Alexandru Pop, Elena Șoldea, Cioban George, Finu Ioan, Alexandru Man, Ioan Turjan, Muntean Ioan, Nicolae Boariu Raicu, Sanda Ioan, Dr. Pop Lupu Coriolan, Ioan G. Oltean, Of. parohial Teiuș, Muntean Ioan, Susan Pavel, Toma Beica, Tulai Teodor, Tanase Marie, Petru Hedu, Silviu Raica, Simion Iacob, Octavian Mezei, Aurel German, Ioan Dăian a Sandi, Borca Iosif, Popa Ioan, Ing. V. Rusu, Trifu Dan, George Bădilă, Mihai V. Crețu.

Simtea Constantin, Măndruțiu Nicolae, Traian Stoi Dr. Elefterescu, Matei Moldovan, Iosim Lazar, Vasile Hoza, Gavril Holirca, Hobicene Constantin, Iuliu Rațiu, Muntean Ștefan, Of. parohial Căpușul de C. Ioan Băcilă, Oltean Teofil, Almășan Emilian, Butiulcă Ioan, Rev. Ștefan Roșian, Vicențiu Pandrea, Aurel Sas, Ana Pop, Reun. Meseriașilor Cămpeni, Bad Grigore, Păculea Aurel, Fehete Ioan, Of. parohial Tiur.

Alte sume: Dumitru Frățilă 150; Ionaș Purece 200; Ștefan Boran 260; Burlec George I. G. 140; Man Nonic 75; Costau Vasile 98; Dr. Ștefan Banfi 200; Raicu Alexandru 525; Gorea Crăciun 170; Ioan Chirilă 80; Nicolae German 60; Traian Bumbu 165; Ioan Micle I. G. 60; Vasile Anca 360; George Bărbuți 165; Petru Stetiu 360; Ștefan Tiba 50; George Lazar 37; Petru Morar 248; Ioan Dunăre 135; George Monea 183; Mărza Florean 150; Ocnean 360; Simion Bogdan 50; Susana Brânzeu 153; Bogăldea Traian 80; Silvășan George 80; Ioan Moldovan a F. 60;

Stet George 150; Soporan Dumitru 270; Cadar George 150; Gregoriu Sămpălean 80; Coman Ioan 200; Cifor Petru 360; Ioan Ștef 190; Ioan Sărb I. Mihai 1078; Hoza & Sălăgean 1080; V. Hoza 753; Grigore Dărămuș 50; George Șurubar 52; Ioan Bobeșiu 360; Nichia Vuță 360; Burdea Mihai 35; Vasile Gherasim 140; Salvenie Păclășan și Bărbăntan Ioan 360; Macarie Mastei 170; Victor Deciu 360; Petru Jivoiu 365; Berinealțu Nicolae 120; Curat. bisericesc Boziaș 360; Șimăndan Pavel 160; Muntean Ioan 360; Ana Golod 270; Virgil Trufășiu 115; Tocaciu Ioan 200; Pânzar Nicolae 158; Modor Ioan 360; Paven Constantin 120; Ioan Frenț 360; Ioan Hossu 75; Eugenia Vale 152; Minda Solomon 260; Ghiulăi Gheorghe 540; Ilie Bosniar 150; Rusu Teodor 225; Nicolae Avram 540; Leontin Șovrea 125; Achim Dragomir 135;

Redacția „Unirea Poporului”

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

AVIZ

Ou onoare se aduce la cunoștința onoratului public ca membrii cooperativei „Ajutorul” din Blaj în adunarea generală ținută la data de 8 Martie 1931 au hotărât dizolvarea acestei cooperative, însărcinând pe subsemnații cu lichidarea.

În această calitate rugăm pe acele persoane cari ar avea ceva de reclamat dela susnumita cooperativă, să-și anunțe pretensiunile în scris pe adresa oricărui dintre subsemnați în termen de cel mult 30 de zile de la data prezentei publicații, cunoscând că reclamațiile venite după expirația acestui termen nu se vor mai lua în considerare.

Lichidatori:

(40) 3—3

Toma Cocișiu m. p
Avram Vasile m. p.

Publicare de concurs

Banca populară „Sf. Ioan” din comuna Teiuș județul Alba publică concurs pentru ocuparea postului de contabil pe lângă salariu de Lei 1500 lunar. Termenul de concurs este 15 Ianuarie 1932. Dela contabil se recere ca pe lângă conducerea contabilității să îndeplinească și lucrările scripturistice ce se țin de casier. Conform statutelor Art. 80 contabilul va fi ales și numit de preferință dintre absolvenții școalelor de contabilitate și cooperative.

(42) 2—3

Ioan Bărsanu
președinte.

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericicești. Vestimente din cele mai bune ștose.

Prapori de mătase din Danubiu. Candelabre din bronz auriu de 6 până la 24 lumini. Potire, cădelnițe, picside, epitrafire.

Fabrică de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabrică clopote orice mărimi din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și se află în depozit de ori ce mărimi.

Prețurile cele mai solide.

VASILE HOZA

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 14

(43) 1—1

A apărut

STRASTNIC

Care cuprinde rânduiala sfințelor și dumnezeieștilor slujbe din Săptămâna Patimilor, acum întâia oră tipărit cu litere străbune.

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1932

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

➔ **Mai ieftin ca totdeauna!** ➔

În acest an plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului popular, mai mic ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului popular Lei 15. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 17 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 17 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 20 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi! În cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 15 Lei acasă, la dânsul, pe masă!

Cu ramburs și pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească să-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI” pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-mică